

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 4. Nomina Sancta filiis data.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

TITULUS. III. NOMEN.

§. I.

Propriò vocari, amoris signum.

Abraham! Abraham! Gen. 22. 1. Expressio nominis signum est familiaritatis. Ex. 33. 12. *novi te ex nomine.* Luca. 16. Lazarum quasi familiarem nominat; divitem non. Joan. 20. 16. dixit Dominus: Maria & ipsa Rabboni id est, cognita cognoscit. Geminatio autem nominis, magnæ familiaritatis est signum. Hugo Card. hic.

Vocari te nomine tuo. Il. 43. 1. Alludit ad morem heroum benignorum; qui servos, quos amant, nomine propriò vocant. Sic Deus ait: *Israel veni.* Cornelius hic.

Vocat oves nominatim. Joan. 10. 3. Nomen homini inditum, & ab alio pronuntiatum, mirâ habet vim, ut hominem excitet sive dormientem, sive morientem. Doultreman l. 5. c. 2.

§. II.

Nomina Christi.

ET vocabitur nomen ejus Emmanuel &c. Il. 7. 14. Vide, quàm pulchre, & rationalis, ordo sit hujus; & ceterorum nominum. Primum Emmanuel, id est, *nobiscum Deus*: pro causa videlicet, quæ prima est in ordine; quia habitat in nobis Deus homo factus. Secundum: *Accelera, spolia detrahere &c.* Ea videlicet pro causa, quia moriendo fortem armatum diabolum superavit, & spolia distribuit. Tertium: quia *admirabilis*: videlicet, quia surrexit à mortuis, & ascendens in cælum, gloriâ, & honore, coronatus sedet à dextris Dei. Quartum *Consiliarius*: ex eo scilicet, quòd dans Paracletum Sanctum Apostolis suis, consiliium habuit cum eodem spiritu consilii, de repellendis Judæis, & vocandis Gentibus. Quintum Deus: quia exinde omni modò verè adoratur ut Deus. Sextum *Fortis*: quia verè fortis in judicio, quò expectatur, apparebit. Septimum *Pater futuri sæculi* quia nimirum peractò judicio, non jam ut Dominus servorum, sed ut Pater filiorum, regnabit. Octavum *Princeps pacis* quia revera laudabitur in æternum, & grates habebit, ut author pacis; quâ Deo sumus reconciliati per mortem ejus, qui eramus inimici. Rupertus l. 1. in Matth.

Fili David, filii Abraham. Matth. 1. 1. O quàm disparia nomina assumit Deus in Novo Testamento, ab iis, quæ in veteri. Tunc enim plerumque vocabatur *Deus Abraham, Isaac, & Jacob*; Deus hominum justorum: quos, sicut David, peccasse nescimus. Nunc autem filius David peccatoris, filiusque Abraham justus, dicitur: quia non modò justos, sed & peccatores recipit. Diez. conc. 1. in Nat. B. V.

Vocabunt nomen ejus Emmanuel. Matth. 1. 23. dicunt Hebræi: quomodo ergo non vocatus est Emmanuel, sed Jesus Christus? Dicendum: quòd non dixit, vocabis; sed vocabunt: hoc est, opera ejus demonstrabunt, cum Deum esse, & nobiscum conversari: divina enim Scriptura ex operibus imponit nomina Theophylactus in Matth.

§. III.

Nomina data sanctis à Deo.

Ubi Deus. Gen. 17. 5. Abraham ingentes glorias promisit, literam He nominis divini ejus nomini addit, ut deinceps vocaretur Abraham: ut ostenderet, non modò se bona sua ei impertiturum; verum etiam seipsum. Bæza l. 1. c. 6. §. 1.

Et in calculo nomen novum scriptum. Apoc. 2. 17. An non sat erat, ore enuntiarî? cur insuper scribitur? Quòd scribitur, diutius perseverat, quàm quòd ore profertur. S. Bonav. in c. 1. Luc. rectè dicitur scriptum nomen Joannis; ob indelebilem firmitatem: quia nomen ejus scriptum in libro vitæ. S. August. in Pf. 44. *lingua mea calamus scribæ.* Quare linguam suam esse dixit calamus scribæ, quia quòd linguâ dicitur, sonat, & transit; quòd scribitur, manet. Sylveira hic.

Habent hoc merita Sanctorum, ut à Deo nomen accipiant. Sic Jacob Israel dicitur, quia Deum vidit. Sic D. N. Jesus nominatus est, antequam natus. S. Ambros. l. 2. in Luc. Et factum est, in die octavo &c.

§. IV.

Nomina sancta filii data.

Quem vocavit Enos. Gen. 4. 26. Non solum hic parentum monstratur pietas; sed & magna erga pueros diligentia. Et quomodo statim, & à principio erudiebant pueros, qui ipsis nascebantur; admonentes appellationibus, quas illis imposuerant; ut virtutem exercerent; & non, sicut nunc fortuitò, & absque causa nomina fiunt. S. Chrysost. hom. 20. in Gen.

Et genuit Malalael. Gen. 5. 13. Hebr. idem est, quòd *laudans Deum*; quem pater Cainan ita vocavit; ut seipsum, ad jugem Dei laudem excitaret. Cornelius hic.

Vocavitque nomen ejus Simeon. Gen. 29. 33. Simeon, id est *auditio*, vel *exauditio*. Notent matres; & imitentur pietatem, ac gratitudinem Liæ; quæ perennem memoriam beneficii divini, putâ prolis, in nomine ejus constituit: ut, quoties prolem videret, & nominaret, toties beneficii divini recordaretur. Sic Anna vocavit Samuelem; id est, *postulatum*, & *impetratum à Deo*, 1. Reg. 1. 20.

Quem

Quem vocavit Gersan. Ex. 2. 22. Dat rationem, cur eum sic vocet: scilicet quod ipse Moyses *advena*, & peregrinus, fuerit in Madian. Nomen secundo filio dedit Moyses *Eliezer*; id est, Deus meus *adjutor*; ut doceret, liberos esse monumenta divinæ largitatis, Deique semper esse memores prolesque sancti, aut sanctæ alicujus nomine nuncupare. Cornelius hic.

Vocavitque nomen ejus Samuel. 1. Reg. 1. 20. id est, *postulatus à Deo*: ut, quoties puer hoc suum nomen audiret; recordaretur, se à Deo per miraculum matri voventi donatum: ideoque se totum, quod esset, & viveret, debere Deo, quasi peculiarem Dei filium; ac proinde totum se ei traderet. Cornelius hic.

§. V.

Nomen non sit inane.

Ex Veteri, & Novo.

Secundum nomen tuum Deus; sic & laus tua. Pl. 47. 11. S. Ambros. in Pl. 43. quid est nomen, nisi quod proprie unusquisque significatur. Et in nomine tuo &c.

Beatus es Simon Bar-Jona. Matth. 16. 17. Cur vocatur beatus, qui nondum æternam beatitudine fruitur? Non deest possessio, ubi adiunt media. Abulens. q. 61. hic: accipiendo proprie beatum, vocat eum beatum: quia pro confessione fidei debetur æterna beatitudo. Castillo Illat. 3.

Nemo est in cognatione tua, qui vocetur hoc nomine. Luc. 1. 61. Non secundum nomen, quod ab hominibus imponitur, adscribuntur in libro viventium; sed secundum nomen, quod sortitur in cognatione virtutum. Sim. Gals. l. 3. hic.

Domine, vis, dicimus, ut ignis descendat de caelo, & consumat illos. Luc. 9. 54. S. Ambros. l. 7. hic: bene præsumunt, quia ad sermonem suum ignis de caelo descenderet, quoniam filii sunt tonitru. Marci 3. 17. *imposuit eis nomina Boanerges; quod est, filii tonitru.* Didac. Nils. Dol. cæl. p. 1. l. 5. c. 4.

Dicit ei Simon Petrus. Joan. 13. 9. Cum repugnat v. 6. & 8. solum dicitur *Petrus*. At modo, cum obedit, dicitur *Simon Petrus*: tunc enim hoc nomen meritum. Sylveira hic.

Paulus servus Jesu Christi, vocatus Apostolus. Rom. 1. 1. Anselmus: nondum se dicit Apostolum: quia nondum Romanis prædicaverat, nec adhuc Apostolus esse videbatur, apud Mendozam in 1. Reg. 8.

Nomen habes, quod vivas; & mortuus es. Apoc. 3. 1. Diem te vocant, & nox es; solum dicunt, & tenebræ es; patrem nominant, & tyrannus es. S. Gregor. Nyls. or. de Christ. perf. tales in omni vita nos præstemus, quales requirit Christiani nominis excellentia. Did. Nils. pol. cæl. p. 1. l. 5. c. 4.

Polyanth. Sacr. Tom. II.

Ex Patribus, & aliis.

Pascha Hebr. transitus dicitur, vel profectus: scilicet quia per hoc mysterium de peccatoribus ad meliora transitur. Bonus transitus est, transire de peccatis ad justitiam, de vitiis ad virtutes, ad infantiam de senectute. S. Maximus hom. 4. in festo Paschæ.

Dignè noscamus, quid sumus; & quod sumus professione, actione potius, quam nomine demonstramus; ut nomen congruat actioni, actio respondeat nomini: nè sit nomen inane, & crimen immane; nè sit honor sublimis, & vita deformis; nè sit Deifica profectio, & illicita actio; nè sit religiosus amictus, & irreligiosus profectus; nè sit gradus excelsus, & deformis excessus; nè habeatur in Ecclesia cathedra sublimior, & conscientia sacerdotis reperitur humilior; nè locutionem simulemus columbinam, & mentem habeamus caninam; nè professionem monstremus ovinam, & ferocitatem habeamus lupinam. S. Ambros. lib. de dignit. Sacerd. c. 3.

An ideo tibi bellus videris, quia fausto vocaris nomine? quasi non & lucus ideo dicatur, quod minime luceat: & Parca, quod nequam parcant: & Eumenides furia, quod non sint benignæ: & vulgò Æthiopes vocentur argentei. S. Hieron. ep. 100.

Tales in omni vita nos præstemus, quales requirit Christiani nominis excellentia. S. Gregor. Nyls. or. de Christiana perfectione.

Certum est, quod unusquisque vel Angelorum, vel hominum, ex iis, quæ sibi injunguntur, officiis, & actibus, etiam nomina sortiantur. Origenes hom. 24. in Josue.

Fratres, Patresque, nihil est felicius, vel nostrate vitæ, vel institutò sublimius; si, quales nominamur, vivimus; nec nomenclaturæ contrariam vitam degimus. B. Theodorus Studita l. 39.

Per nomen rei sumus. Salvianus l. 3. de gubernatione. Et l. 4. magis damnabilis est malicia, quam titulus bonitatis accusat: reatus impij, est pijs nomen.

Omnino nihil prodest, nomen sanctum habere sine moribus: quia vita à professione discordans abrogat illustris tituli honorem, per indignorum actuum vilitatem. Id. l. 3. de Provid.

Nimis absurdum est, portare nomen alienum; & aliud dici, quam possit in moribus inveniri. Cassiodorus l. 8. ep. 10.

Absolon pax patris dicitur. Bonum plane nomen; sed ipse nominis hujus virtutem abnegabat. Gilbertus l. 14. in Cant.

§. VI.

Peccator est anonymus.

ANima viventis. Gen. 2. 19. Tantum vivis per gratiam imponitur nomen. Unde & Lazarus nominatur, & non dives. Nomina bonorum scripta sunt in caelo, nomina malorum in terra. Hugo Card. hic.